

«Cal obrir el cor i no posar el compte de resultats per davant de tot »

El perfumista Idili Lizcano, fundador de l'empresa Alqvimia.

Fundador d'Alqvimia. Nascut a Algèria el 1965, és filòsof, perfumista, alquimista, empresari, budhista practicant i mestre espiritual (Lama Djampa Gyatso). Viu a la Garrotxa, on el 1985 va fundar l'empresa cosmètica Alqvimia. És expert en empresa i espiritualitat.

LAURA FANALS GIRONA

Idili Lizcano, o Lama Djampa Gyatso, va fundar l'any 1985 l'empresa garrotxina de cosmètica natural Alqvimia, que en aquests moments és present en més de vint països. Budista practicant, Lizcano s'ha

convertit en un dels pioners en el món de l'economia humanitzada, que procura aplicar en el dia a dia de la seva empresa, situada en una masia de Tortellà. Segons la seva filosofia, l'empresa ha d'entendre el centre de treball com un lloc de transformació que faci possible el creixement personal i espiritual. La setmana passada va participar en el Parlament Català de les Religions.

Empresa i espiritualitat són dos conceptes que, a priori, semblen difícils de casar.

Sí, jo diria que tota la meua vida fusiona les dues coses, o almenys intenta demostrar que és possible ser empresari i alhora tenir una vida espiritual intensa. Això és perfectament compatible.

Aplica l'espiritualitat a l'empresa o és una vivència circumscrita només en l'àmbit personal?

Jo crec que allò personal ha de transcendir a l'àmbit social. Si un vol transformar el món, fer coses positives, ha de començar per transformar-se a ell mateix. I aquesta transformació d'un mateix irradia cap a la societat. A més, una cosa és l'aspecte religiós i l'altre l'espiritual. L'aspecte religiós sí que és personal, però l'aspecte espiritual ho irradia tot. Entenem espiritualitat com la recerca de la felicitat, el benestar comú social i personal. Dins d'aquesta visió de recerca de la felicitat i el benestar, la comprensió de la mare Terra, aquesta espiritualitat s'ha d'irradiar també al món de l'empresa. Són necessaris aquests valors de benestar, d'equilibri, de quelcom positiu... són valors necessaris i que han d'impregnar les empreses. El món de l'oikonomia s'ha d'impregnar de consciència, de generositat.

Com aplica aquests conceptes en el cas concret de la seva empresa, Alqvimia?

És una de les coses més difícils que hi ha, perquè la societat ens educa per ser egoistes i individualistes. I el concepte d'oikonomia implica obrir el cor, fer les coses amb amor i no posar el compte de resultats per davant de tot, sinó tenir en compte altres valors. Per tant, cal una educació dins de l'empresa, de manera que nosaltres fem trobades de treballadors, practiquem una mica la meditació... en definitiva, intentem que l'empresa pugui ser un lloc de creixement personal. Que no religiós, sinó estrictament de creixement personal. I com a ésser humans, les empreses ens poden aportar tot això. La comunicació, la llibertat... és perfectament compatible amb la competitivitat i la producció. Una persona que se sent motivada i feliç amb la seva feina, que no és neuròtica

ni egoista, que és capaç de treballar en equip, pot ser molt més productiva. Per tant, és positiu per a les empreses aquesta revisió de conscienciació personal.

Això també s'ho haurien d'aplicar governs i organismes internacionals?

Jo sóc el coordinador de l'àrea d'organitzacions i empreses del Pla Nacional de Valors, que és una iniciativa del govern de Catalunya que pretén posar la persona, i no els diners, al centre de tota la vida. I la persona també ha d'estar al centre de l'empresa, de l'economia, que l'economia estigui al servei de les persones i no les persones al servei de l'economia. Això ho recull el Pla Nacional de Valors, som més de 500 persones i jo hi faig una aportació petita, però allà estem.

Vostè és budista. Com veu aquesta religió a Catalunya?

El budisme, per a mi, no és una religió sinó una ciència de la ment. Tampoc és proselitista. És una experiència personal i individual, i penso que el que intenta és prendre consciència que tots patim, que hi ha patiment al món i vol intentar canviar-ho. I ells mateixos diuen que cal anar a poc a poc, sense presses, es va estenent per Catalunya. Cada cop hi ha més centres i això és molt positiu. I a les trobades interreligioses com el Parlament Català de les Religions és meravellós veure com persones de diferents confessions -jueus, cristians, budistes, hindús...- poden estar junts i amb un sentiment de germanor.

Font del document:

http://www.diaridegirona.cat/cultura/2015/10/24/cal-obrir-cor-no-posar/749572.html?utm_source=rss